

Cunst

THEMA: L A N D S C H A P

digitaal tijdschrift

K V F - Kunstenaars Vereniging Flevoland

Kunstenaars voor Flevoland

06 / 2016

Redactioneel

Landschap! Als ik denk aan het landschap in de kunst, dan zie ik het beeld van een kunstenaar die met zijn verfkoffer en een reisezel de natuur inwandelt. Van Gogh, Cézanne, Monet, dat soort mannen. Een uitgestorven soort? Ko van Velsen, lid van de KVF, doet dat nog regelmatig, dus ze bestaan nog. Ko heeft evenwel geen materiaal ingestuurd voor deze CUNST, dus u moet het wat hem betreft doen met deze woorden. In Flevoland denken we bij kunst en landschap natuurlijk aan de grote landschapskunstwerken, zoals De Groene Kathedraal, De Hurkende Man, Het Robert Morris Observatorium. Maar daar is al zoveel over geschreven en zoveel over gepubliceerd. Die slaan we hier maar over. Ik had natuurlijk alle werken die zijn gemaakt op de route Nieuw Verleden kunnen plaatsen... maar ik heb in het

nummer over fotografie al aandacht besteed aan dat project. Deze keer maar niet. Ik had ook andere projecten van de KVF kunnen aanhalen, want de KVF is wel een beetje gespecialiseerd in kunst in de openbare ruimte, zoals Natuurkunstpark. Maar we kijken liever naar het nu.

Wat dan wel? Een mooie introductie van Jan Coenen, Alice Bunt vraagt zich af wat een landschap eigenlijk is, Siemen Bolhuis vindt het landschap in zijn werk terug, Ninette Koning maakt werk in het landschap, Elsa Blaaser en Isabel Firvida fotograferen het, Sonja Rosing werkt in de natuur, en zo doen we er allemaal iets eigens mee. En daarnaast staan er allerlei andere mooie dingen! Ik wens u veel leesplezier! Tot de volgende maand!

Hein Walter

Inhoud

pag 2	Jan Coenen
pag 8	Isabel Firvida
pag 10	Siemen Bolhuis
pag 16	Sonja Rosing
pag 24	Natuurkunstpark
pag 26	Elsa Blaaser
pag 31	Alice Bunt
pag 33	Alice Bunt
pag 36	Voorjaarssalon
pag 41	Ninette Koning
pag 43	Yvonne van Weegberg
pag 45	Floriade Poster Project
pag 50	Van Binnen naar Buiten
pag 56	Kleine Kunsthandel
pag 58	CUNST terug- en vooruitblik
pag 59	Tips
pag 60	Adressen

Wat is een landschap?

Door Jan Coenen

www.jancoenen.nl

Het landschap is de omgeving waarin wij leven en in dit verband ook de afbeelding daarvan.

Dat is niet weinig, de omgeving waarin we leven, al zijn we ons er niet dagelijks van bewust. Het zo nu en dan maken van een afbeelding van een landschap helpt bij de waardering ervan. Uit dien hoofde zou het wellicht heilzaam zijn eenieder te manen om op gezette tijden het eigen landschap te beleven en niet alleen het zeezicht op vakantie in het buitenland.

Zoals de kop, het portret, het gezicht een vat van emoties is, zoals de houding van het model emotie uitstraalt zo is ook het landschap emotie. Als landschapschilder wil ik niet alleen de natuur schilderen die ik zie, maar ook de beleving. Niet het landschap dat ik zie, maar het landschap dat ik voel.

Als je buiten bent, neem je het landschap in je op, adem je het landschap. Je voelt de wind, je ruikt de geuren en je hoort de geluiden.

Als je even rust neemt en de ogen sluit en in gedachten het landschap schildert waarin je staat, dan voel je het landschap. Dan valt op wat je nog niet goed bekeken hebt en kun je nog eens kijken om je kennis

aan te vullen. Als je dan naar binnen gaat en achter de ezel plaats neemt, schilder je met de kennis die je hebt opgedaan het landschap naar de beleving en niet naar de natuur van het landschap.

Je kunt natuurlijk ook gewoon naar buiten gaan en ter plekke de natuur schilderen zoals je haar ervaart. Als je, met wat je ziet en voelt, het landschap schildert komt de beleving of ten

minste de herinnering eraan vanzelf in het schilderij terecht en als de kijker er dan iets van meebeleeft is dat gelukkige bijvangst.

Het kan ook zeer de moeite waard zijn om het landschap met anderen te beleven door het samen te schilderen. Te gezellig mag het echter natuurlijk ook niet worden, al kan ook achteraf bezien het geschilderde schilderij de zalige zonnige schildermiddag verbeelden met aan de horizon de spannende dingen die voor daarna te wachten staan zoals de wei van Leo in de Auvergne.

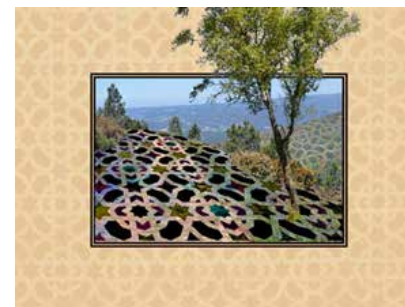
Ieder landschap kan vanuit een oneindig aantal standpunten worden bekeken. Er is niet één enkel standpunt. De keuze van het standpunt moet zodanig zijn dat door die keuze de band tussen het landschap en de schilder voelbaar wordt, zodat de kijker kan meedromen en ten minste kortstondig kan ontsnappen aan de eigen vergankelijkheid. Het gekozen standpunt bepaalt voor een belangrijk deel de beleving die het landschapsschilderij kan oproepen.

We kunnen de neiging niet bedwingen altijd het hoogste punt op te zoeken om uitzicht te hebben op het landschap. De heuveltop en de toren bieden uitzicht op grote lijnen, maken verbanden zichtbaar en tonen de grenzen die we willen verkennen. Als kunstenaar (en wetenschapper en ondernemer, etc.) moet je het overzicht hebben alvorens je kunt kiezen waarop je de nadruk wilt leggen. Kies je voor de naar binnen gerichte focus, of voor de expansie? Schilder je het weidse landschap met horizon of het besloten detail, kies je voor de grote of voor de kleine ruimte? Er kan beslotenheid en weidsheid zijn, rust en drukte, liefde en agressie, vrolijkheid en somberte. Het landschap kan grillig of strak zijn, koel of zinderend van de hitte, en miezerig of stralend, een spiegel van de ziel.

Het echte landschap is al lang geen eindeloze natuur meer, maar een product van menselijke manipulaties. Het landschapschilderij als exotisch uitzicht op de buiten- en binnenwereld is aan de wand grotendeels verdrongen door de ingelijste print van de digitale vakantieherinnering.

Het landschap als afbeelding van het menselijk sentiment kent een lange kunsthistorische traditie. Naast het landschap als de weergave van de natuur is er het mythische landschap dat het vreemde van de wereld beklemtoont en voor relativerende sfeer zorgt. Het mythische landschap zoals dat van Jeroen Bosch bestaat

naast het gewone landschap en wordt behalve door mensen bevolkt door vreemde wezens zoals heiligen en duivels. Dan is er nog het symbolische landschap, dat we kennen van de Hollandse luchten van Jacob van Ruysdael, de sfeerimpressies van Turner, of de romantische kijkjes in de ziel van Caspar David Friedrich en de moderne sombere varianten van Anselm Kiefer, hoewel die laatste ook als mythisch landschappen kunnen worden gezien met sporen van de bewoners, maar zonder de bewoners zelf. We kennen het abstracte landschap dat zich uitstrekt van de berg van Cezanne tot de Victory BoogieWoogie van Mondriaan en wellicht het werk van Rothko en dat nog wat nasuddert in het werk van bijv. Robert Zandvliet of Tjebbe Beekman.

Het landschap is de kathedraal van de goddelozen. Aanvankelijk was de natuur goddelijk, een van god gegeven mysterie. Geleidelijk heeft de natuur het goddelijke karakter verloren en heeft god zich in de kerk teruggetrokken. Nu is de natuur een mechanisme dat wordt ingezet en gemanipuleerd, natuur is een deel van de menselijke cultuur. Aanvankelijk was de natuur het landschap, de bodem, de oceaan en ook de atmosfeer. Nu is alles veranderd door de mens. Ontsnappen aan de cultuur is niet meer mogelijk, op alles is een

menselijke stempel gedrukt, techniek is alom aanwezig, terug naar de natuur is een illusie.

Er zijn steeds meer plekken waar natuur botst met cultuur. De mens maakt deel uit van beide en worstelt met dit innerlijke conflict. Een geschilderd of gefotografeerd uitzicht op weilanden, akkers, windmolens etc. is net zo goed een landschap als een bosgezicht of een vergezicht met bergen.

Er zijn lege landschappen, maar het is ook niet ongebruikelijk de landschappen te bevolken. Het landschap blijft een landschap, ondanks bouwwerken, verdwaalde dieren of een boer in de verte. De grens tussen een landschap met mensen en mensen in een landschap is diffuus.

De grote wereld is een verzameling van kleine werelden. Zicht op de stad, de woonwijk in de avond, sfeerimpressie van de markt, maar ook interieurs zoals de hal van het ziekenhuis of het restaurant zouden alle aparte landschappen kunnen zijn net zoals het podium in de schouwburg. Meestal noemen we dit niet landschap, maar stadsgezicht of interieur en het zeegezicht noemen we ook niet landschap.

De horizon maakt het perspectivische landschap. Kenmerk van het landschap, zeker het Nederlandse, is de horizontale lijn. Een lage horizon suggereert veel ruimte en maakt objecten, die overigens vaak onmisbaar zijn vanwege de schaal aanduiding, groot als ze boven de horizon uitsteken.

Het standpunt is letterlijk de plek waar de kijker staat. Dat kan op grote afstand zijn, of midden in het kunstwerk, veelal met de horizon op ooghoogte.

De natuurfilm wordt wel de moderne variant van het perspectivische landschapschilderij genoemd. Veelal gaat het daarbij minder om het landschap zelf dan om de dieren die het landschap bevolken en die op kunstmatige wijze menselijke emoties worden opgelegd.

In computerspellen vormen door de computer gegenereerde landschappen veelal de achtergrond voor de handeling. Ook hier is het landschap een belangrijk decor maar geen kunstwerk op zich. Dat wordt het wel zodra het gesimuleerde landschap als video in een museum wordt getoond zoals John Gerrard doet, wat overigens doet beseffen dat in iedere afbeelding van een landschap de tijd en het verstrijken van de tijd wordt afgebeeld. De tijd staat daarentegen weer stil als je een foto neemt van een landschapsvideo. En zodra die foto bevolkt wordt rijst weer de vraag of het nog een landschap betreft of een interieur vol zelfreflectie of een interieur met een film vol zelfreflectie?

Een afbeelding van de omgeving waarin wij leven, van een landschap, ook al komt er geen mens in voor, zegt iets over de positie van de mens in zijn leefwereld. In het afgebeelde landschap worden emoties zichtbaar gemaakt, wordt het verstrijken van de tijd getoond, zie je iets van je eigen oorsprong en de minimale betekenis van het individu. Je moet er wel oog voor hebben.

Framing Space

Door Isabel Firvida

Een kerk kan een specifieke, overweldigende sfeer creëren.

De natuur biedt ons diezelfde intensiteit en de kans om onszelf in een imaginaire ruimte te verliezen

Het landschap in mijn werk

Door Siemen Bolhuis

www.simenbolhuis.nl

De twee belangrijkste werken die ik voor mijn eindexamen beeldhouwen aan de kunstacademie maakte waren een vrouwenhuis en een man-vrouw-huis. Bijna vanzelfsprekend in deze beelden waren huis en landschap een eenheid. De landschappen die zich door deze thema's vormden waren denkbeeldig. Ingegeven door het onderwerp.

Vrouwenhuis 1 en vrouwenhuis 2

Het was toen 1981. Een paar maanden later verhuisden we van Enschede naar Almere. Nog een kleine stad op letterlijk kaal en erg vlak en nieuw land. De gezamenlijke identiteit bestond in die periode uit verbonden zijn door een polder-pioniersgeest.

Die onderlinge band maakte dat we elkaar nodig hadden en daardoor werden ook mij opdrachten gegund. Zo kreeg de Rabobank een nieuw kantoor in een nog leeg Almere-Stad. Of ik de entree wilde vormgeven. Het werden twee smalle drie meter hoge bronzen hekken in de vorm van lisdodden.

Meterslange horizontale emaille panelen met daarop een gestileerde voorstelling van de Zuiderzee die land werd.

De emaillefabriek Langcat was van Bussum naar Almere-Haven verhuisd en voerde deze panelen uit.

Hek Rabo bank

Man-vrouw- huis

(links, van bovenaf gezien, rechts vooraanzich)

In 1990 maakte ik voor het gemeentehuis van Urk twee bronzen bollen van 115 cm doorsnede hangend in de vide. De ene bol zit om de andere heen. Op het noordelijk halfrond van de binnenste bol zijn in reliëf de belangrijkste gebouwen van Urk afgebeeld. Het zuidelijk halfrond zit vol vis. Op elke windrichting van het noordelijk halfrond van de buitenste bol varen vier boters. De evenaar is de waterlijn. De vissersschepen hebben hun netten uit die op 'de

zuidpool' samen vallen. Deze buitenste bol draait met één omwenteling per half uur om de binnenste heen. De boten varen zo rond Urk en vangen de vis.

Opnieuw een beeld waar het vormgeven van identiteit onverbrekkelijk verbonden is met het landschap.

Het Flevo-landschap vroeg in 2006 om in een beeld het zoeken van evenwicht tussen het 'ongerepte' nieuwe land en de steeds sterkere menselijke invulling daarvan vorm te geven. Omdat het hun taak is zich sterk te maken voor een gezond balans tussen natuur en cultuur .

Dat werd Draagvlak. Een 1.80 m lange brons met aan de ene kant alleen water en aan de andere kant menselijke structuren met overgangsvormen daar tussen in.

Hein Walter maakte hiervan een prachtige poëtische vertaling waarvan de woorden 22 meter lang over de ramen van 'de Waterlely' in Lelystad zijn gezandstraald .

Draagvlak

Eens was er leegte,
de zonbeschenen leegte van zeeën,

toen was er water dat wegmoest,
verdreven, de mensheid een weg zocht

naar leven en ruimte, dorpen verschenen,
omgeven door vlakten en uitzicht,

het groen onbegrensd en natuur
die de hand kreeg te groeien,

maar toen al de angst voor de vloedgolf
van mensen die eens zouden komen,

de eenvoud verstoren – hoe hou je dat tegen,
het inzicht verbleekte, verkrampde,

het mes werd geslepen, het zwaard opgenomen –
nu zijn ze gekomen, de wegen gelegd,

de steden vergroeid met de adem
van velden, een met het landschap, niet bang meer

voor toekomst, natuur was als spelen met kansen,
verweving van invloed, toneel van vooruitgang,

balans in structuur en open gedachte
van wind die kan waaien waarheen die maar wil.

Voor de Provincie Flevoland ontstonden twee landschap-beelden. Herkomst is een geabstraheerde doorsnede van ons landschap waarin naast water en land ook de lagen van het verleden daaronder zijn te zien.

Gericht Land is het afscheidscadeau voor de leden van de Provinciale Staten.

Beiden overigens ook met een gedicht van Hein Walter.

Er is het water.

Er is land.

Er is zeeniveau.

Er zijn dijken.

Er is de vlakte, het landschap.

Onze luchten.

Er is het uitzicht.

Wie heeft het inzicht?

Er komen steeds meer mensen.

We hebben hier de ruimte.

Er is het unieke verleden.

We leven vandaag.

Wat kan er allemaal misgaan?

Er zijn zoveel mogelijkheden.

Er is rechtlijnigheid.

Rechte lijnen kunnen verbinden.

Een plaats voor pioniers.

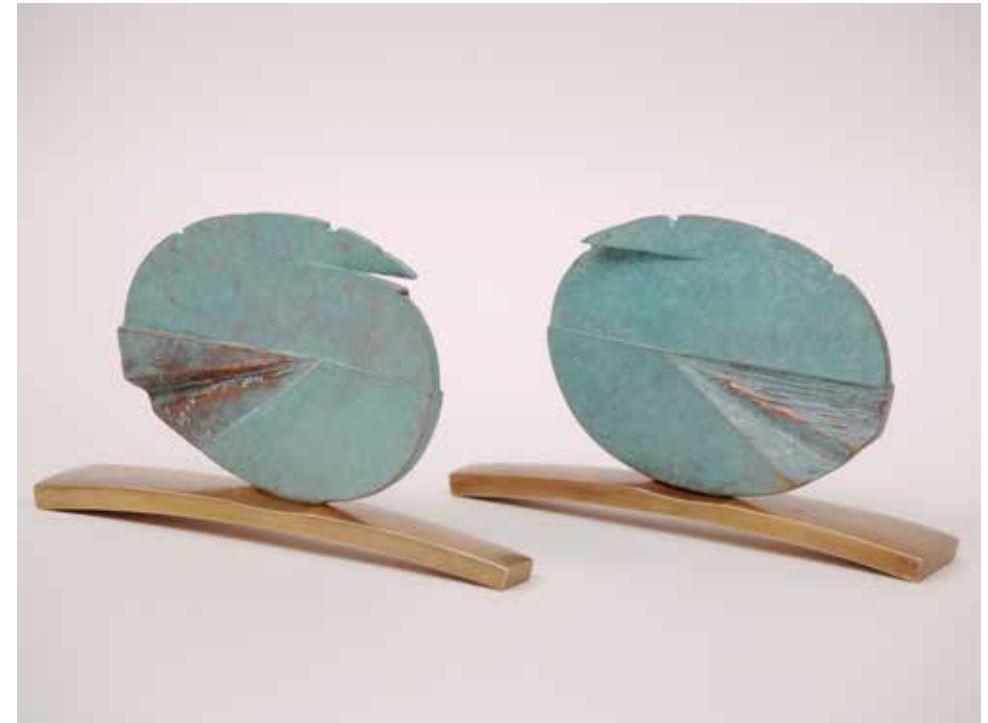
Zonder navolgers geen toekomst.

Er zijn bestuurders.

Er zijn er die tegelijk inwoner zijn.

Er zijn er die aanpakken.

Er zijn er die loslaten.

Gericht land - links het gedicht dat erbij geschreven is.

Nu ik dit opschrijf ben ik verbaasd hoe belangrijk het landschap is in mijn werk.

Juist de afgelopen maanden vraag ik me opnieuw af hoe het zit met onze afhankelijkheid van de grond c.q. het landschap waarop en waarin we leven. Die lijkt zo vanzelfsprekend dat we vergeten hoe eenzijdig we daar gebruik van maken en welke consequenties dat heeft voor de generaties na ons.

Hoe zou ik bijvoorbeeld deze Moeder Flevoland in dat licht opnieuw kunnen vormgeven?

Herkomst

Gezicht op het verleden:
zie de jager – zijn oog gericht
op overleven – of een werktuig
uit handen van
een vroege verzamelaar,
een mes voor het graan,
een slag in de lucht.

In de balans
tussen verstand en natuur
een visie op het nu:
een golf hoger dan de horizon –
geen mens te zien
die weet heeft van wat
hem boven het hoofd hangt.

Als we het water laten zakken,
komt uit de grond een schip,
laag voor laag
door getijden getekend,
met uitzicht op de toekomst.
Als de wind opsteekt,
dan varen we.

Kunstenaar in de natuur

Door Sonja Rosing

www.sonjarosing.nl

In 1991 ben ik afgestudeerd aan de kunstacademie 'Minerva' te Groningen. Sinds mijn afstuderen aan de kunstacademie ben ik full-time met beeldend werk bezig.

Ik ben lid van: Arti et Amicitiae (kunstenaarsvereniging Amsterdam) en KVF (Kunstenaars Vereniging Flevoland).

In mijn schilderen heb ik mij bewust beperkt tot traditionele middelen. Sinds 2005 schilder ik met zelfgemaakte eitempera, een mengsel van eigeel, pigmenten, water en kruidnagelolie. De verf is heel vloeibaar. Daardoor zijn losse bewegingen mogelijk waarin kracht en lichtvoetigheid samen kunnen gaan.

.

De natuur is de laatste acht jaar een belangrijk onderwerp in mijn werk en mijn leven. Waarom de laatste acht jaar, zult u zich misschien afvragen. In 2007 werd ik erg ziek, een van mijn manieren om beter te worden en om met mijn ziek zijn om te kunnen gaan was door veel in de natuur te zijn.

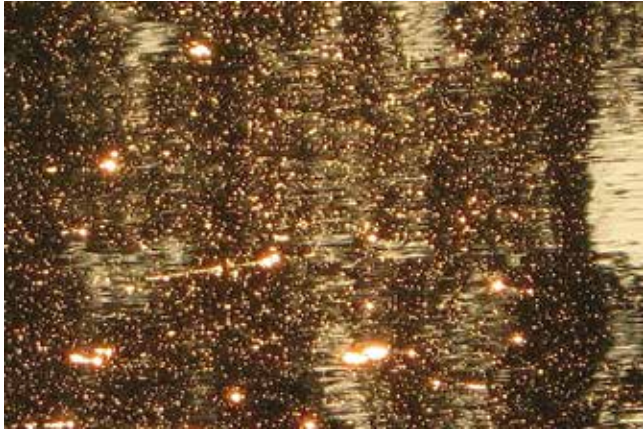
Ik heb in 2009 een hut gebouwd in het bos en heb daar veel heb gewerkt.

Sinds januari 2016 ben ik met zonsopkomst in de natuur. Iedere dag maak ik foto's tijdens dit relatief stil tijdstip. Ik zeg relatief want juist tijdens de zonsopkomst gebeurt er veel in de natuur. De afgelopen vier en half maanden heb ik heel veel fantastische dingen in de natuur gezien. Ik ben van plan om dit een jaar lang iedere ochtend te doen. Tijdens de wandeling van één uur tot twee uur (of langer) maak ik foto's. Iedere dag plaats ik één foto op facebook en meerdere op mijn website: www.sonjarosing.nl

Natuurkunstpark - thema BOMEN

Project KVF - www.flevokunst.nl

Opening: zaterdag 25 juni 14.00 uur

Natuurkunstpark 2016 - Thema BOMEN

Van 25 juni tot 30 oktober 2016

Opening 25 juni, 14.00 uur

BOMEN

Het is goed om eens goed te bomen over onderwerpen die maatschappelijk van belang zijn, zoals het milieu, het vluchtelingenvraagstuk, polarisatie, emancipatie en dierenrechten.

Tien kunstenaars nemen u mee in tien verschillende gedachtenstromen.

Op verschillende zondagen zullen we een openbaar gesprek voeren over de verschillende thema's. Die gesprekken vinden plaats bij de kunstwerken.

Zie voor data en tijden de agenda van Het Flevo-landschap en de website van de KVF (www.flevokunst.nl).

Kunstwerken van:

Willem Hoogeveen,
Anthea Simmonds,
Johanna Braeunlich,
Ninette Koning,
Mariël Bisschops,
Geert van der Pol,
Els Franken,
Rob van den Broek,
Sonja Rosing,
Marisja van Weegbergen

Teksten:

Hein Walter

Organisatie:

Michel Bongertman,
Trudy van der Meer
Hein Walter.

Foto omslag:

Sonja Rosing

Van stad naar land

Door Elsa Blaaser

www.elsablaaser.com

Als iemand mij twintig jaar geleden gezegd zou hebben dat ik later meer met kleur zou gaan werken, had ik dat op zijn minst in twijfel getrokken.

Als iemand mij twintig jaar geleden gezegd zou hebben dat ik later landschappen zou fotograferen, had ik diegene misschien wel hebben uitgelachen.

Ik was verknocht aan analoog, zwart-wit, doka, mensen en theater als onderwerpen met af en toe een uitstapje naar detailfoto's.

Wat de reden is waarom ik nu wel o.a. landschappen fotografeer, weet ik niet zo precies. Misschien is het een combinatie van twee verschillende oorzaken:

- Het (min of meer noodzakelijke) overstappen naar digitale fotografie met daarbij de overstap van doka naar computer. Hierdoor werd ik ook (langzaam) gedwongen om in kleur te denken.

- Door het groeien der jaren zijn kennelijk mijn interesses ook aan het veranderen. Zocht ik vroeger het stadsleven op, gaat mijn voorkeur nu veel meer uit naar de natuur en stilte.

Ik hou van ruimte, ik moet ver kunnen kijken, daarom geniet ik van de polder, de zee of de hei. Bergen en bossen zijn niet aan mij besteed.

Het begon met Bretagne en Normandië, maar de laatste jaren blijf ik in Nederland: Noord-Oost Groningen, Friesland, Zeeland.

In augustus zijn de heidevelden van Drenthe aan de beurt.

2007 Bretagne - Pointe de Penhir

2010 - Bij Breskens

2009 - Normanidië, Colline St. Amador

2011 - Baie de Somme

2009: Normandië, Fecamp

2011 - Picardië, Baie de Somme

2013 - Groningen, Reiderwolderpolder
2013 - Noordoost Groningen

2013 - Noordoost Groningen

2014 - Limburg

2014 - Maas

2015 - Moddergat

2015 - Zuidwest Groningen

Leven met Alzheimer 6

Door Alice Bunt

Dit is het zesde deel van een serie die Alice schrijft over de wekelijkse bezoeken aan haar vader. Hij lijdt aan de ziekte van Alzheimer en woont op de beschermde afdeling van een zorgcentrum in Utrecht. De serie is dit jaar maandelijks in CUNST te lezen.

Deel 1 is te lezen op het Blog op www.flevokunst.nl/blogartikel/1215.

De erop volgende delen zijn in de vorige CUNSTen te vinden.

Alles gaat mis, ik ben te laat. Trein vertraging, aansluiting met de bus gemist. En ik weet dat mijn vader zit te wachten.

Ondanks dat mijn vader ieder besef van tijd verloren heeft, weet hij door de volgorde van de dagelijkse dingen min of meer wat er gebeuren gaat. Als ik de gang in kom, zit hij al op me te wachten, op z'n rollator, jas aan, klaar om weg te gaan.

“Waar wilt u naartoe?” vraag ik hem.

“We moeten naar beneden, een kaartje kopen,” zegt hij, “mamma is hier geweest, ik hoorde haar op de gang, en nu moet jij me wegbrengen.”

Mijn vader noemde mijn stiefmoeder altijd bij haar voornaam, maar de laatste tijd noemt hij haar steeds vaker ‘mamma’. Het lijkt mij heel onwaarschijnlijk dat mijn stiefmoeder

’s morgens voor tien al bij mijn vader is geweest.

“Kom, schiet op!” zegt hij. Ongeduldig wacht hij op de lift.

Beneden komen we een verzorgster tegen. Ik informeer of mijn stiefmoeder al geweest is, dat blijkt van niet. Ze vertelt dat mijn vader de hele ochtend al geagiteerd en verward is. Mijn vader is inmiddels doorgelopen. Bij de deur, die alleen met een code geopend kan worden, probeert hij langs een jong meisje te glippen. Ze vraagt hem vriendelijk of hij alleen naar buiten mag.

“Naar buiten? Naar buiten? Ik denk dat ik zelf wel kan bepalen wanneer ik naar buiten ga. Het is hier toch geen gevangenis! Of wel soms?”

Even zie ik weer de man van vroeger, een man die door zijn persoonlijkheid en functie respect afdwong. Geschrokken doet

het meisje een stap naar achter en houdt de deur open. Ik loop hem achterna en leid hem het restaurant in.

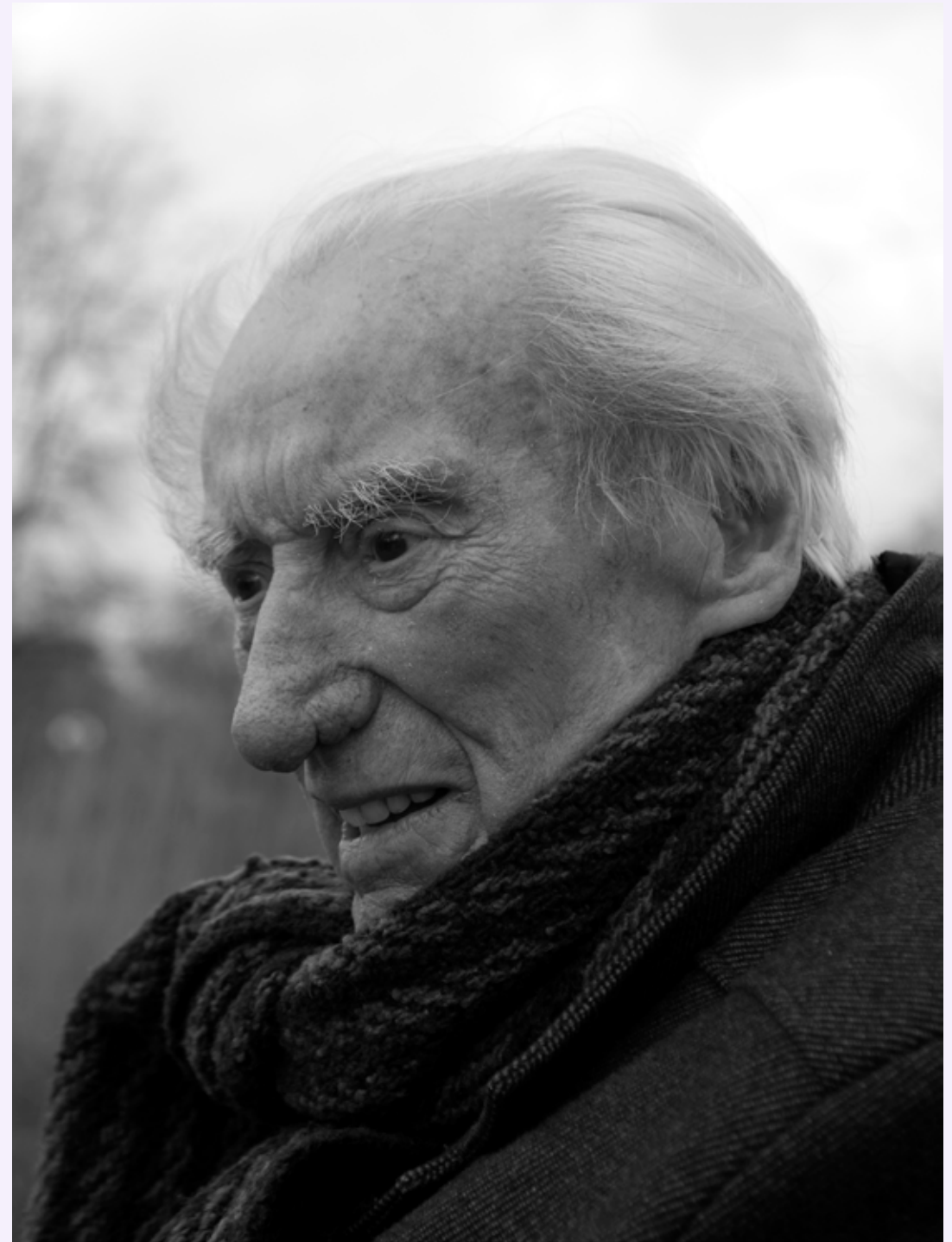
“Kom Pappa, eerst even koffie drinken, ik heb nog niets gehad.” Ongeduldig wacht mijn vader totdat ik mijn koffie op heb, zelf wilde hij geen koffie, we moeten weg. Ik probeer te achterhalen wat voor ‘n kaartje hij wil kopen, een verjaardagskaartje? Bozig laat hij weten dat we een treinkaartje moeten kopen en dat ik hem naar het station moet brengen. Hij wil naar Ede, daar is mijn stiefmoeder, zij is bij Peter, daar moet hij ook naar toe. Peter is ernstig ziek, misschien wel het einde naar bij.

“Waarom wilt u dan naar Ede, naar Peter? Kunt u nog iets voor hem doen?”

Hij weet het niet, ik zie dat hij bang is maar waardoor? Als we buiten een ommetje maken komen we mijn stiefmoeder tegen. Vanuit de auto maakt ze een praatje. Als ze doorrijdt vraagt m’n vader: “Wie was die aardige dame?”

“Dat was Isabel, Pappa.”

Zonder iets te zeggen loopt hij door. Ach ja.

Landschap, wat is dat eigenlijk?

Door Alice Bunt

Landschap, wat is dat eigenlijk?

Je kunt de vraag stellen aan een kunstenaar, aan een bioloog, een boer, een landschapsarchitect, en je zult allemaal andere antwoorden krijgen.

Alice vroeg het als het ware aan het landschap zelf!

Ze maakte er een beeldverhaal van.

Voorjaarssalon - Gemeenschappen als werkwoord

door Hein Walter

Net als elk jaar houdt de KVF een VOOR-JAARSALON. Dit keer in het Provinciehuis in Lelystad. 31 kunstenaars hun nieuwste werk.

Op vrijdag 27 mei werd de tentoonstelling geopend. De expositie duurt tot 1 juli.

Bij de opening las Hein Walter het verhaal 'Gemeenschappen als werkwoord', voor. Een verhaal geschreven ter nagedachtenis aan Ab van Luin, die tot oktober 2015 voorzitter was van de KVF.

Zie voor foto's en info de website van de KVF

Gemeenschappen

Er was eens een woord. Een zelfstandig naamwoord van deftige komaf.

Gemeenschap heette het woord.

Het had een goede inborst en was sociaal en ook al deed een deel van zijn naam anders vermoeden, het had het beste met iedereen voor. Gemeen was hij niet! Integendeel.

Gemeenschap woonde in dat deel van de taal waar alle grote en voorname woorden woonden.

Maatschappij was zijn ene buurman, *Samenleving* was zijn andere. In zijn omgeving woonden ook de familie *Collectiviteit*, meneer en mevrouw

Communititeit, de ongetrouwde zusters *Eendracht* en het grote gezin *Sociëteit*.

Het was een statige buurt, met goed verzorgde straten, geen klinker viel er uit

de toon. Iedereen hield zich aan de regels zoals die golden.

Harmonie was zijn vader en *Vrede* was zijn moeder. Je kunt het slechter treffen! Ze waren dolgelukkig toen hun zoon geboren werd en ze noemden hem Gemeenschap.

Toen zijn vader hem in de wieg zal liggen, zag hij de belangrijkheid al in zijn ogen schitteren. Zijn moeder was vol liefde.

Gemeenschap groeide op in een plechtstatige wereld. Nooit een onvertogen woord en iedereen was altijd van goede zin. Maar werken werd er niet gedaan. Het onderhoud, het ontleden en de grammatica, daar hadden ze hun werkwoorden voor.

De ouders van Gemeenschap waren ook in een dergelijk milieu opgegroeid en hadden daar geen enkele moeite mee, maar Gemeenschap was ongeduriger dan zijn ouders. Hij vond zijn leven soms behoorlijk saai en ten diepste ook oneerlijk. Omdat hij met dat gevoel bij niemand terecht kon, voelde hij zich onbegrepen. Hij begreep ook zichzelf niet. Dat gevoel hoort nu eenmaal bij de adolescentie, zou je kunnen zeggen, die kunnen zichzelf gewoon

nog niet begrijpen en dat komt wel, dachten zijn ouders... maar het kwam niet. Gemeenschap wilde iets anders.

Op een dag, totaal onverwacht, ging hij het huis uit.

De wijde wereld in.

Zijn ouders schrokken, dit hadden ze niet zien aankomen.

De wereld is gevaarlijk, riepen ze, vol straattaal en ordinaire uitdrukkingen, er liggen overal gevaarlijke taalfouten op de loer, doe dat toch niet!

Maar Gemeenschap deed het toch.

Hij deed de deur achter zich dicht en vertrok.

Waarheen? Hij had geen idee.

Hij wilde meer zijn dan hij nu was, wilde meer doen dan hij nu deed. Hij wilde van betekenis zijn voor de wereld.

En ja, hij had er gewoon zin in!

Dat de wereld inderdaad gevaarlijk was, daar kwam hij snel achter.

Gemeenschap was mooi en hij was aantrekkelijk voor het andere geslacht - de vrouwelijke woorden wilden hem wel hebben.

Gemeenschap leerde snel een nieuwe betekenis van zijn naam kennen. Hij deed het met lidwoorden, persoonsvormen, met bijwoorden, hij veroverde de mooiste bijvoeglijk naamwoorden, hij deelde het alfabet met voorzetsels en naamvallen. Hij leerde zich als lijdend voorwerp te gedragen, en dan weer als meewerkend voorwerp, kortom, hij leerde de taal van de liefde spreken.

Een mooie tijd, zeker, maar na verloop van tijd raakte hij toch wat uitgekeken op deze manier van leven. Dit was niet waarom hij weg was gegaan. Er moest meer zijn.

Het was zeker niet toevallig dat juist op dat moment zijn gevoelens groeiden voor een mooi zelfstandig naamwoord. Hij had haar leren kennen door een koppelwerkwoord. Die had gezien dat zij heel goed bij elkaar pasten en had een ontmoeting geregeld.

Haar naam was *Vertrouwen*.

Ze kregen verkering en hadden het goed.

Hij dacht niet meteen aan trouwen, maar toen zij op een dag die

ene belangrijke belofte ter sprake bracht, was hij niet eens verbaasd over zichzelf dat hij ja zei.

Dus ze trouwden.

Vanzelfsprekend was dat in gemeenschap van goederen.

En leefden ze nog lang en gelukkig?

Ja, zeker, maar in het begin leek het daar niet op, want de ongedurigheid van Gemeenschap speelde op. Verandering, meer, beter, dat waren de woorden die naar voren kwamen als hij zijn ongemak en onrust aan zijn vrouw probeerde uit te leggen.

Zij heette natuurlijk niet voor niks Vertrouwen. Dat had ze. En daardoor kon ze haar man met pijn in haar hart de ruimte geven om te zoeken naar het doel waarvoor zijn naam in het grote boek der levenden was opgeschreven. Want zoveel wist Gemeenschap wel, hij had een doel!

Soms was hij weken van huis en dan wist Vertrouwen niet waar hij was, maar als hij dan bij terugkomst vertelde wie hij had ontmoet, dan geloofde ze hem. Ze was vooral gelukkig dat hij er weer was.

Haar vertrouwen was terecht, Gemeenschap was werkelijk oprecht.

Hij had ontmoetingen met taalwetenschappers, semantici, lexicologen en linguïsten. Figuren met het hart op de tong, soms met vreemde accenten. Die ontmoetingen leverden zeker boeiende gesprekken op, maar ze bleven als het ware achter in de keel, niet op het puntje van de tong.

Tot op de dag dat Gemeenschap een taalfilosoof tegenkwam, een visionair. Iemand die zonder woorden af te breken kon verbuigen wat recht was, iemand die eigen regels kon schrijven en altijd bij zinnen was. Een ware taalcreator.

Ab. In de taalwereld is alles semantisch wat de klok slaat en is iemand zoals hij heet; Ab was dus vader. Gemeenschap dacht eerst dat hij met een gewone vader te maken had, maar tijdens het gesprek begreep Gemeenschap opeens dat Ab vader was vanaf het eerste begin. Ab was Vader van alles.

Ab glimlachte toen dat besef tot Gemeenschap doordrong.

Je heet hoe je bent, zei Ab cryptisch, en je doet je naam eer aan, dat is de oude regel.

Het wordt echter tijd dat we een bladzijde omslaan, tijd dat we ons uit de ijzeren lettergreep losmaken.

Wie als een werkwoord is geboren zal nooit een zelfstandig naamwoord worden, zeiden ze vroeger. Andersom gold dat ook.

Toen was het waar, maar een wending is op handen.

De taal moet rijker worden, de klank van het vrije woord is de toekomst.

Wie jij bent?

In het meervoud schuilt het antwoord.

Jij zal jezelf vinden als je aan jezelf durft te werken.

Als jij jezelf gevonden hebt, dan zal je werkelijk Gemeenschap zijn.

Toen Gemeenschap bij zijn vrouw terugkwam, en haar vertelde over zijn ontmoeting met Ab, wisten ze allebei in eerste instantie geen raad met de orakelachtige keelklanken.

Maar Gemeenschap was geen opgever.

Hij dacht, puzzelde en herhaalde keer op keer de zinsdelen,
en opeens begreep hij wat Ab had bedoeld.

Gemeenschappen als Werkwoord!

Hij moest als naamwoord zelfstandig zijn en tegelijkertijd werken.

Zo simpel was de clou.

Zelfstandig werken.

Het antwoord had de schoonheid van eenvoud.

En vanaf dat moment had Gemeenschap rust gevonden.

Rust was natuurlijk niet letterlijk, want hij kreeg het drukker dan ooit, maar Gemeenschap had zijn evenwicht gevonden.

Hij wilde niemand buitensluiten

iedereen moest zich bij hem thuis voelen.

En dat lukte.

Vertrouwen straalde als ze naar hem keek.

Ze was gelukkig.

En Gemeenschap was geworden wat zijn vader in hem had gezien:
een woord van groot aanzien,
een woord van iedereen,
een zelfstandig werkwoord.

“Woods, Hockney, Koning, Woods”

Door Ninette Koning

‘Woods, Hockney, Koning, Woods’

Een tijdelijk kunstwerk in het Amsterdamse Bos 2015.

De vertaling van een schilderij naar een driedimensionale situatie.

David Hockney, Felled trees on Woldgate

Ik onderzoek de continue veranderingen van chaos en orde in de openbare ruimte en in de natuur.

Mijn kunstwerken zijn veelal ‘site-specific’, geïnspireerd op de plek zelf. De functie, de aanwezige elementen en de mensen die de ruimte gebruiken spelen daarbij een rol.

Het gegeven dat er voor de tentoonstelling in het Amsterdamse Bos alleen boomstammen van 4 meter te gebruiken zijn als uitgangspunt voor een serie kunstwerken van verschillende kunstenaars vind ik uitdagend.

Ik ben uitgegaan van een schilderij van David Hockney. Die wil ik uitvoeren in 3D om aan te geven hoe verschillend 2D en 3D zijn.

Het vervreemdende effect van een nageschilderd schilderij in de vrije natuur.

Een weergave van het oorspronkelijke schilderij van Hockney heb ik erbij getoond.

Eerst is er een bos, daarna geeft een kunstenaar er kleur en betekenis aan in het platte vlak, daarna in 3D uitgevoerd voor een vervreemdend effect, daarna weer terug aan het bos gegeven.

David Hockney,
Felled trees on Woldgate

Yvonne van Weegberg

door Hein Walter

Schrijf er maar wat bij, schreef Yvonne in een mail. Om precies te zijn, schreef ze: *Schrijf jij er iets bij, ik ben daar niet zo goed in. Als er niets bij komt te staan vind ik het ook goed.*

Ik ging zoeken in mijn bestanden of ik teksten kon vinden die ik al had geschreven over haar werk en vond een sprookje dat ik heb geschreven voor de opening van haar tentoonstelling in Shortgolf, juli 2011. Voor wie het wil lezen, het staat op de site van de KVF: <http://www.flevokunst.nl/project/101>

Dat sprookje gaat over een schilderes die elke dag schildert, die elke dag met goede moed begint, maar de dag eindigt in droefenis: weer niet het ultieme schilderij!

Het sprookje eindigt positief, wees gerust!

Ik ken Yvonne als een landschapsschilder, en dan met name van strandlandschappen. Ik schreef voor de flyer van die desbetreffende tentoonstelling: *Ze schildert geen fotografisch realisme, ook is het geen impressie van een dagje aan zee, maar ze schildert de sfeer, het licht, ze geeft vorm aan een herinnering.*

Daarnaast is er iets wonderlijks aan de hand: de sfeer in de schilderijen doet denken aan verdwenen zomers. Er staan wel mensen op van nu, ze dragen eigentijdse badkleding, maar de uitdrukking in de schilderijen doet denken aan de tijd dat mannen badpakken droegen, mannen met krulsnorren en hoeden, de jaren twintig van de twintigste eeuw, de glorie tijd van Vlaamse badplaatsen als Oostende en Koksijde. Licht en lucht, zand en champagne - een golf van weemoed.

De weemoed straalt af van haar schilderijen. Ze doen me denken aan de film *Death in Venice* van Visconti. Of ze nu stranden schildert of berglandschappen met madeliefjes in een weiland. Ze schildert werelden die niet meer bestaan, of die misschien wel bestaan, maar naar de achtergrond zijn verdwenen. De stad maakt zoveel lawaai dat de stilte zich terugtrekt. De stilte heeft zich teruggetrokken in de schilderijen van Yvonne Weegberg.

Twee landschappen, de een ingezoomd en de ander uitgezoomd

Strandgezicht

80 x 80 cm

olieverf op doek

Madeliefjes

65 x 65 cm

olieverf op doek

Floriade Poster Project (3)

Stichting De Zijderups

Het Floriade Poster Project is een samenwerkingsproject met de basisscholen De Zevensprong, Pirouette, Het Meesterwerk en twintig Flevolandse beeldend kunstenaars.

Het Floriade Poster Project-Almere Stad Oost 2016 is een project van stichting De Zijderups, georganiseerd ter gelegenheid van de Floriade in 2022.

Het project werd financieel ondersteund met een bijdrage uit het Growing Green Cities Budget, Almere Stad Oost.

Kunstenaars:

Mona Alikhah, Els Franken, Johanna Braeunlich, Siemen Bolhuis, Ninette Koning, Stefan Damman, Jeroen Bouwmeester, Isabel Firvida, Karin van de Kuilen, Mary Fontaine, Alice Bunt, Afshin Nazemi, Mariël Bisschops, Nasr Azarmehr, Bibi Vlaar, Sonja Rosing, Marieke Breed, Peter Koelman, Frank Greven en Aleksander Willemse.

Werkwijze

Hein Walter schreef tien poëzieopdrachten die allemaal op de een of andere manier te maken hadden met Stad en Natuur. Hij gaf lessen aan de bovenbouw klassen van basisscholen De Zevensprong, Pirouette en Het Meesterwerk.

Zo schreven de leerlingen hun eigen poëzie.

Kunstenaars maakten uit de geschreven gedichten een keuze en lieten zich erdoor inspireren.

De posters kondigen de Floriade aan.

Er is ook een boek gemaakt met de gedichten van alle leerlingen. Dat is te bestellen via heinwalter@tiscali.nl

www.dezijderups.nl

Foto's van de opening door Erna Koelman

Op een dag zag ik een watermeloen
op tafel
dus ik nam er maar een hap van

Ik wist opeens alles
hoe de wereld er later uit zag

maar het begon te vervelen
ik wou het niet meer

Sanae el Boussettati

De ZevenSprong groep 8 2
Meester Niels de Leeuw

"VERANDERINGEN"
DE MENS WORDT LANGZAAM EEN BOOM
ER KOMEN TAKKEN AAN JE
LANGZAAM KOMT ER BOOMSCHORS OP JE
JE BEGINT WORTELS TE KRIJGEN
JE GAAT LANGZAAM STINKEN
JE HAAR WORDT LANGZAAM GROEN
ER KOMT EEN KONIJNTJE BIJ ME WONEN
JE KRIJGT HANGENDE TAKKEN
JE BEGINT ZELFS AL TE DENKEN ALS EEN BOOM
JE BENT UITEINDELIJK EEN WILG
— SENNA ROEST —
HET MEESTERWERK, GROEP 8A

Het Portfolio Project - Almere Stad 2016 - is een project van Stichting De Zilveren Sprong. Georganiseerd ter gelegenheid van de Florade 2022. Het project werd financieel ondersteund door het Groen- en Natuur- en Cultuurbestuur Almere Stad 2016. Projectontwikkelaar: Sanae el Boussettati.

Van Binnen naar Buiten - deel 4

Door Hein Walter

Van Binnen naar Buiten is een intiem project met een enorme impact voor de betrokken mensen. Het gaat om het schrijven van poëtische portretten van gedetineerden. Het portret dat de gedetineerden ontvangt is als een diploma voor de samenleving. Ankha van den Berg en Hein Walter zijn de twee portretdichters. Hoe werkt het: de schrijvers gaan om en om in gesprek met een gedetineerde. Dat gesprek vindt plaats in de gevangenis. Dat gesprek draait om inzicht! De portretdichters luisteren zonder oordeel naar het levensverhaal en stellen open en oprechte vragen over het leven dat de gedetineerde heeft geleefd en over hoe het is gekomen dat hij celstraf heeft gekregen. Het gesprek gaat ook over verwachtingen, wensen, verlangens. Twee uur praten over je leven, dat is ongekend voor deze jongens/mannen. De impact van dat gesprek is groot.

Na de gesprekken schrijven de dichters het poëtische portret. Ze kruipen in de huid van de gedetineerde en schrijven vanuit

de ik-figuur een persoonlijk portret. Het ontvangen van het portret (foto en tekst op 30 x 40 cm) is de tweede indringende gebeurtenis.

De derde indringende gebeurtenis is de les die door de portretdichters wordt gegeven op een middelbare school. Elke maand een ander portret op een andere school in Almere. De leerlingen lezen het portret, er wordt over gepraat en daarna maken ze een tekening.

De gedetineerde kiest één tekening en van die tekening wordt een poster gemaakt.

In mei waren de portretdichters op Baken Trinitas.

Er zijn 22 tekeningen gemaakt.

De gedetineerde heeft de poster van Vivian Lie-Atjam gekozen.

Subsidiënten

Van Binnen naar Buiten is een project van stichting De Zijderups. Het project is mogelijk gemaakt door subsidies van het Cultuurfonds Almere, de Nationale Reclasserings Actie en de gemeente Almere.

**Ik mag misschien niet de schuld op mijn vader schuiven,
maar bij hem is mijn leven wel begonnen.**

**Nu kan ik terugkijken en zien hoe het gebeurde:
zoveel hoop en ontkering - verlangen kan verwoestend zijn.
Ik was geen lieverdje, zeker niet een avonturier
die de donkere tunnels van het bestaan opzoekt;**

**een slachtoffer ziet gewoonweg niet
dat hij zelf ook slachtoffers maakt,
maar wie ik toen was, die ben ik nu niet meer -
het licht is in mij aangegaan.**

**Ik vroeg om een behandeling en ik heb vijf jaar lang
bijna dagelijks therapie gevolgd – een cadeau
dat me hielp begrijpen dat ik me wapende
tegen teleurstelling. Nu ben ik bevrijd.**

**God kunnen toelaten, dat was een nog groter geschenk.
Het was een vrouw die de deur voor me opendeed.
Letterlijk was het andersom, zij belde aan bij mij!
Ik was grof. Ik begreep pas jaren later wat ze zei –**

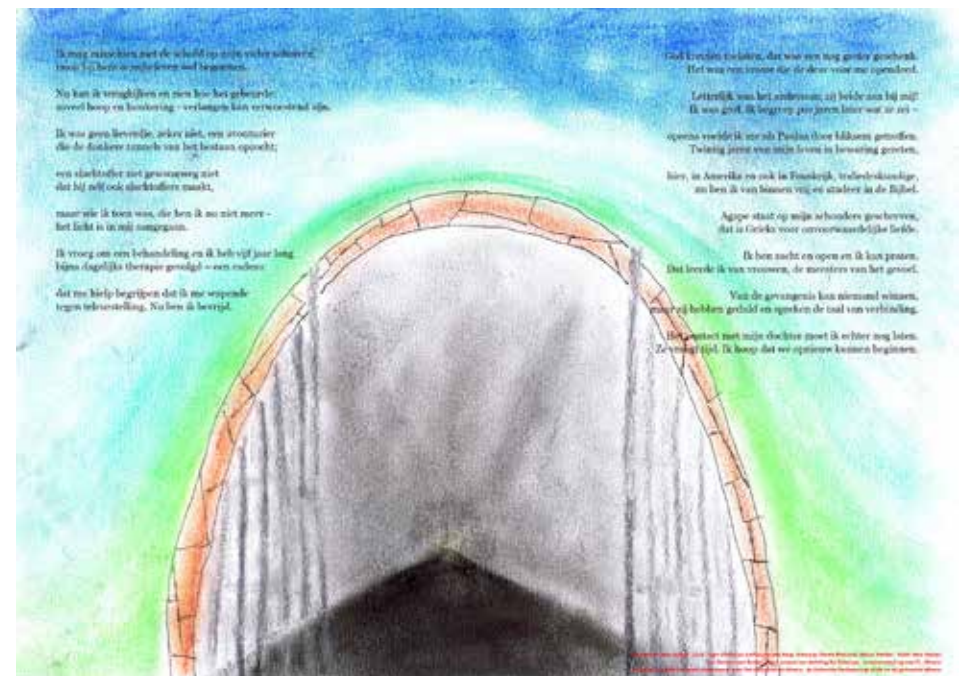
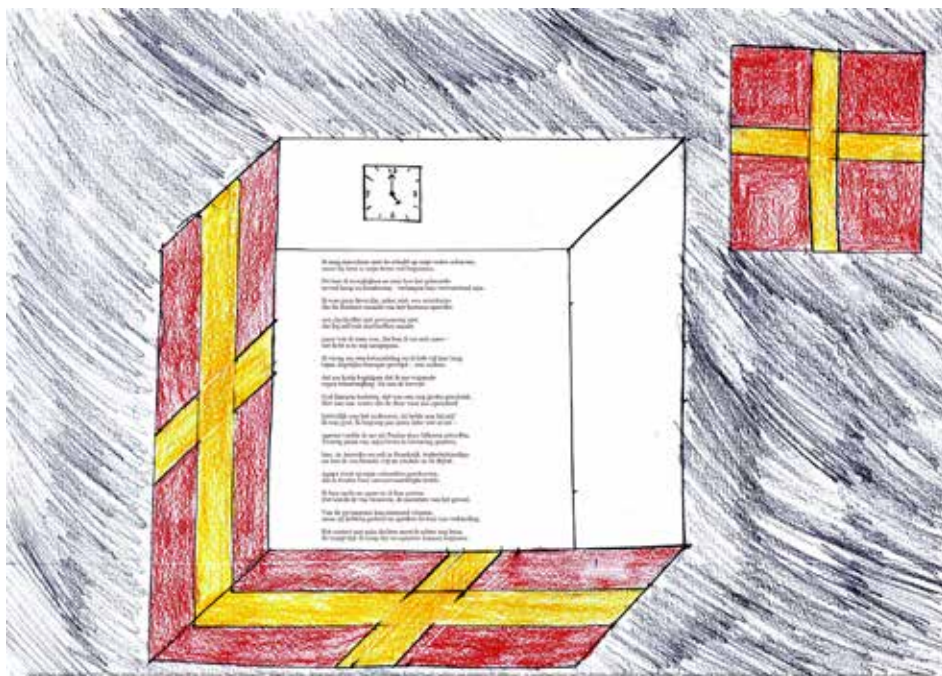
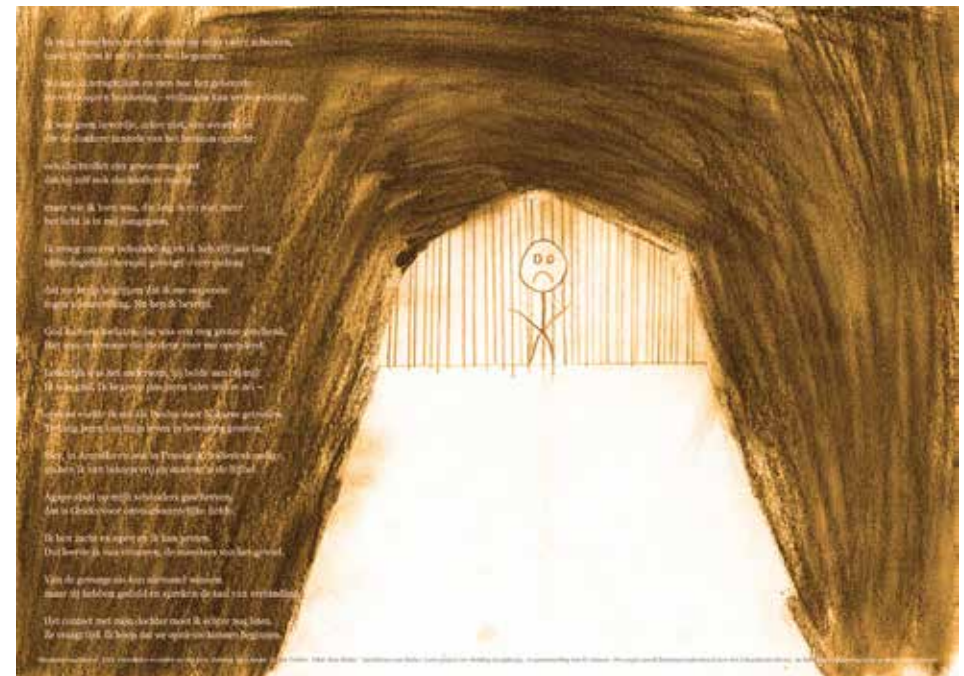
**opeens voelde ik me als Paulus door bliksem getroffen.
Twintig jaren van mijn leven in bewaring gezeten,
hier, in Amerika en ook in Frankrijk, traliedeskundige,
nu ben ik van binnen vrij en studeer in de Bijbel.**

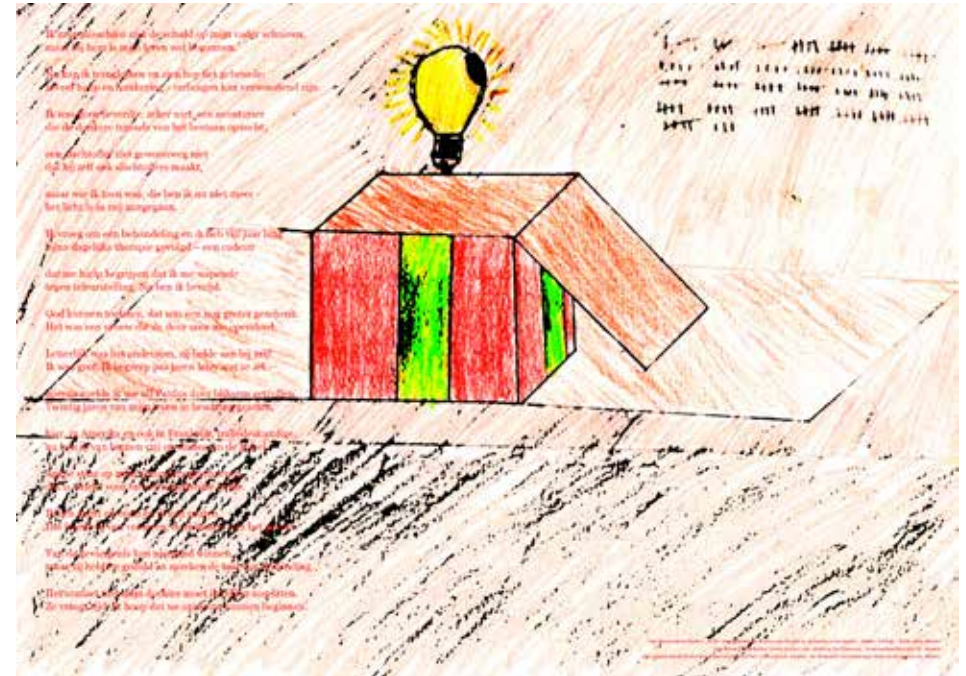
**Agape staat op mijn schouders geschreven,
dat is Grieks voor onvoorwaardelijke liefde.**

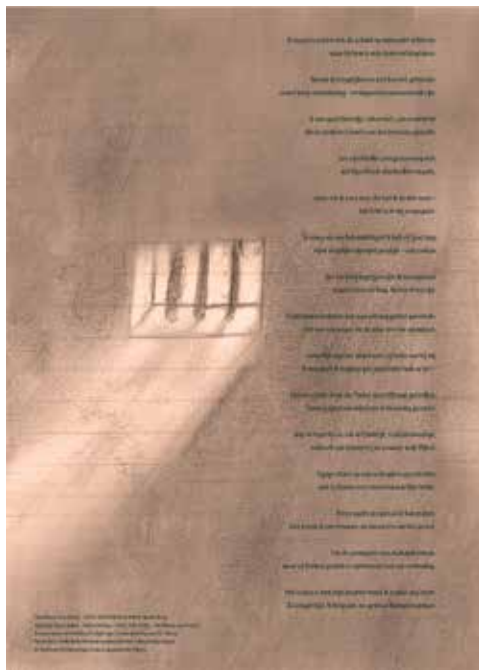
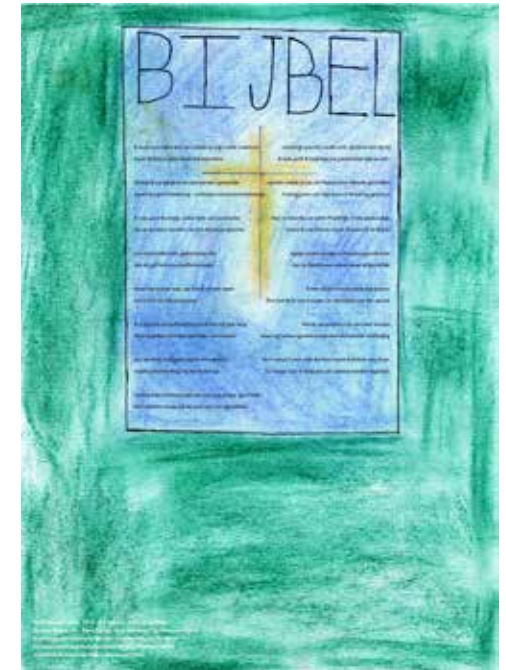
**Ik ben zacht en open en ik kan praten.
Dat leerde ik van vrouwen, de meesters van het gevoel.**

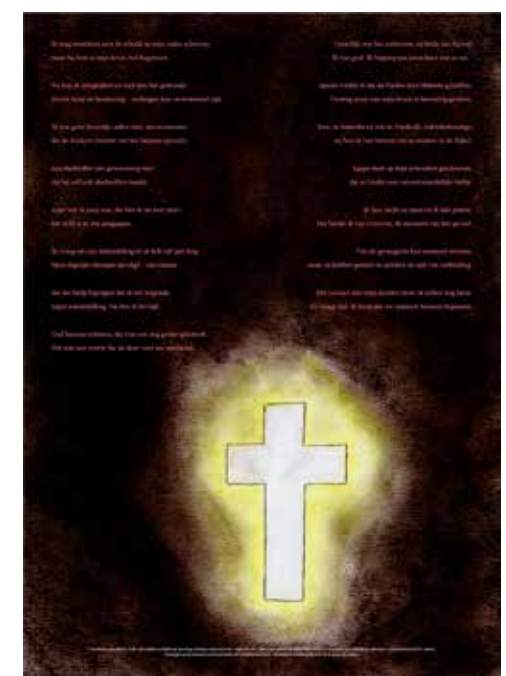
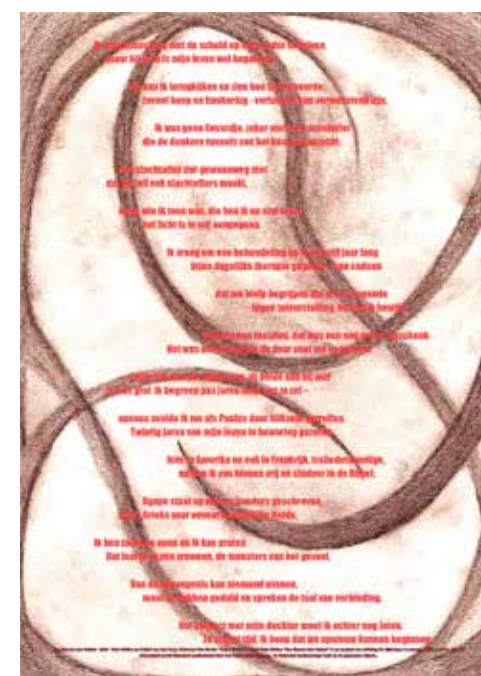
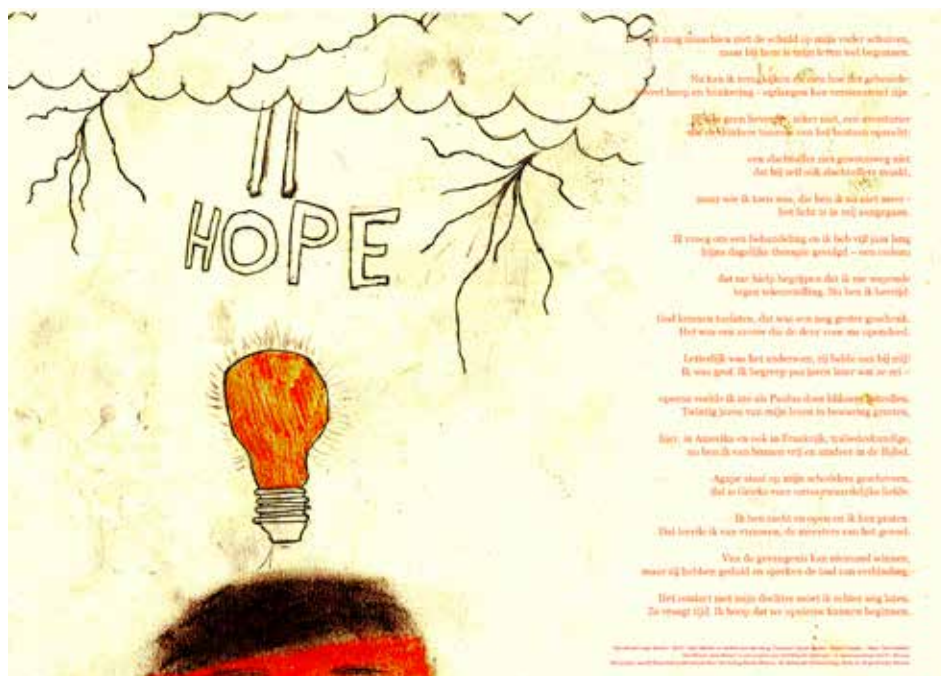
**Van de gevangenis kan niemand winnen,
maar zij hebben geduld en spreken de taal van verbinding.**

**Het contact met mijn dochter moet ik echter nog laten.
Ze vraagt tijd. Ik hoop dat we ooit nuw kunnen beginnen.**

Een werk uit de Kleine Kunsthandel van Jan de Groot

door Jan de Groot

Jan de Groot (1955) woont sinds 1986 in Almere. Hij schildert en heeft sinds 2016 een Kleine Kunsthandel: zie www.jandegrootschildertenmeer.nl.

In CUNST zullen we dit jaar elk nummer eindigen met het belichten van een kunstwerk uit deze *Kleine Kunsthandel*.

Een beetje achtergrond, een beetje kunstbeschouwing.

En zoals het met handel betaamt: de werken zijn te koop.

Voor contact:

jmbpdgroot@gmail.com
06-52474799

Pieter Defesche

Zonder titel

Met sierlijke letters gesigneerd en gedateerd : "P. Defesche '75" middenonder
39 x 59 cm

Olieverf op doek

Prijs, inclusief originele, nette lijst: € 1250,-

Land en lucht en dus een horizon; het landschap is klaar. Bomen, bergen, huizen en hoogwerkers zijn echt niet nodig. Ook dit olieverfschilderij van Defesche heeft weinig gegeven en geeft een dromerig, zomers beeld van een eindeloze ruimte. Je lijkt het te zien vanuit een snel voorbijrijdende trein.

Het werk is dun geschilderd, vooral de lucht, maar hier en daar duiken kleine, pasteuze elementen op. Het doek is in perfecte staat.

Defesche (Maastricht 1921– Ulestraten 1998) maakte deel uit van de zogenoemde Amsterdamse Limburgers, met onder meer Ger Lataster, Jan Stekelenburg, Pierre van Soest, Lei Molin en Jef Diederik. Defesche laveerde voortdurend tussen figuratie en abstractie. Het hier getoonde werk zit meer aan de figuratieve kant.

2016 - CUNST in Thema's

Een terug- en vooruitblik

Het februari nummer was een themanummer **Outsider Art**. We noemden het Onbeperkt Creatief. Een vol nummer met werk van mensen aan de randen van de rationele samenleving.

Het maartnummer ging over **fotografie**. Niet alleen de fotografen kwamen aan het woord, maar ook de schilders, beeldhouwers en grafici die fotografie gebruiken als voorstudie.

Het aprilnummer ging over **sterven**. Grafmonumenten, speciale doodskisten, poëzie geschreven voor afscheidsceremonies en meer.

In het meinummer kwamen kunstenaars aan het woord die **collages** maken. De een gebruikt betekenisvolle afbeeldingen, de ander gebruikt de afbeeldingen als kleur en vorm. En alles daartussen.

In dit Juninummer komen de **landschappen** aan bod. Vroeger werden er heel veel landschappen geschilderd. Ze blijken er nog steeds te zijn! Fotografie, geschilderd, ruimtelijke werken.

In juli staat het **abstracte** werk centraal. Abstracte werken die een link hebben met de werkelijkheid en ook de werken die er helemaal los van staan. Wat zeggen de kunstenaars erover?

Augustus is de maand van de **tekening**. Tekeningen met pen en potlood, grafisch en ook met verf. In het woord betekenis zit het woord tekenen. Is dat toeval?

In het septembernummer is er oog voor schoonheid. **Sieraden!** Kunst om te dragen.

In het oktobernummer vertellen kunstenaars over **inspiratie**, over hun inspiratiebronnen. Muziek die geluisterd wordt, literatuur die gelezen wordt, een film die indruk maakt en waarover een kunstwerk wordt gemaakt, theater of religie. Op zoek naar de bron.

Een schilderij kan druk zijn, of verstild. Een beeld staat in principe stil, maar er kan beweging worden gesuggereerd. In het novembernummer staat de **stilte** centraal

December is natuurlijk de maand van Kerstmis. **Geboorte!**

Letterlijk, als het gaat om kunstenaars die het thema geboorte als uitgangspunt nemen, maar ook in de ruimere zin dat elk kunstwerk in feite zelf een geboorte is.

Tips - J U N I

Wie - Wat - Waar - Wanneer

Kammerkoor Lelystad
o.l.v. Francis Evers

Water

M.m.v. Jan Kreuter (piano)
& Marieke Vos (dwarsfluit)

Met koorwerken van o.a.:
Andriessen, Barber,
Dyson en Schögl

Aanvangstijd: 20.15 uur Entree € 15,00

Zaterdag 4 juni 2016
Kerkcentrum 'De Ontmoetingskerk'
Schor 4
8224 CM Lelystad

De Verbeelding - Zeewolde -2 juni - 19.30 - 22.15 uur

Leren leven met verliezen – Lezing door Marieke de Bruijn

Hoe ga je na de dood van een dierbare verder met je leven? Hoe ga je om met dat verlies? Marieke de Bruijn, psychosociaal therapeute en docente verlieskunde, geeft aan de hand van levendige, persoonlijke voorbeelden inzicht in de processen en gevoelens die spelen in een rouwproces.

De Verbeelding - Zeewolde -26 juni - 15:00 - 17:00

Weltklassik am Klavier: pianoconcert uitgevoerd door Marie Rosa Günter. Een hommage aan Johan Sebastian Bach. Nadere info volgt
Programma: Goldberg!"

Schouwburg Almere AJSO Slotconcert

- Optreden alle orkesten van Stichting AJSO

zondag 26 juni 2016 | 14:30 uur | Grote Zaal. U hoort muziek uit Star Wars, de Rocky films en Jesus Christ Superstar, maar ook werken van Sibelius, Händel en Tsjaikovski. Aan het eind van het concert spelen de drie orkesten traditiegetrouw samen een slotstuk. De directie is in handen van Hans Welle.

CUNST 2016

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND
 KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND
 CORROSIA! – ALMERE
 COLLAGE – ALMERE
 STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE
 BG 22 24 - ALMERE
 CASLA – ALMERE
 De WITTE OLIFANT - ALMERE
 ART LOCA
 EINDIG LAAGLAND
 AIR BRUSH – ALMERE
 KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE
 VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE
 DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE
 FLOWLAND – ALMERE
 SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE
 DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALMERE
 STICHTING BUITENSTAD - ALMERE
 STAD EN NATUUR - ALMERE
 THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE
 THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE
 DE BONTE HOND - ALMERE
 THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE
 JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALMERE
 GOEDE REDE CONCERTEN - ALMERE

www.flevokunst.nl
www.nieuwverleden.info
www.corrosia.nl
www.collage-almere.nl
www.dezijderups.nl
www.bg-22-24.nl
www.casla.nl
www.opleidingdewitteolifant.nl
www.artloca.nl
www.eindiglaagland.nl
www.airbrush-almere.nl
www.kunst-enzo.nl
www.verenigingalmere2018.nl
www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
www.flowland.nl
www.schutzensemble.nl
www.devoetnoot.nl
www.buitenstad.nl
www.stadennatuur.nl
www.theatergroepsuburbia.nl
www.theatergroepongeremd.nl
www.bontehond.net
www.visavis.nl
www.hetblauwehuis.nl
www.goederedeconcerten.nl/

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
 SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
 SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
 SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuis.nl

LOODS 32 - LELYSTAD www.loods32.com
 NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYSTAD www.nieuwlanderfgoed.nl
 STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
 STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
 DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
 HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
 DIJKDICHTERS www.dijkdichters.info
 UITGAST www.uitgast.nl
 FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL www.jtl-theater.nl
 KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD www.kamerkoorlelystad.nl
 LAK (Lelystadse amateur kunstenaars) www.atelierdeveste.nl
 KUP 11 LELYSTAD www.kup-11.nl
 MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
 MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
 JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD www.de-klos.nl
 DE VERBEELDING – ZEEWOLDE www.deverbeeldingzeewolde.nl
 HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
 NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
 DANSCENTRUM ARTISTIQUE www.danscentrumartistique.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
 DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
 APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
 XL DE ATELIER – DRONTEN www.xldeateliers.nl
 KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
 FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstboulevard.nl
 DRONTEN IN BEELD www.dronteninbeeld.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
 DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
 KUNSTUILEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
 KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 KUNSTUILEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
 GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL www.galeriedepaardenstal.nl

Cunst